

komme ind på arbejdsmarkedet her i Danmark – så de også kom ind og fik en chance; at man ikke bare tog udefra, men kun tog udefra, når man havde brugt de ledige hænder, vi har her i Danmark. Det har været en stor succes, for ledigheden er raslet ned til omkring 3 pct. nu – til et niveau, som økonomerne aldrig troede muligt.

Kl. 11:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Ole Sohn for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Ole Sohn (SF):

Det er sådan set derfor, økonomerne har sagt til regeringen, at det måske nok er klogt at lægge en dæmper på den økonomiske aktivitet, for vi er nået en grænse, hvor der ikke er så meget arbejdskraft at tage af.

Men jeg kan forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl tror mere på Finansministeriet end på stort set alverdens andre økonomer. Det er selvfølgelig i sig selv en lille smule betænkeligt, men hvordan vil Dansk Folkeparti løse problemet? Altså, med Dansk Folkepartis ekspansive finanslovudspil med støtte til skattestoppet og et nej til nedskæringer i den offentlige sektor er spørgsmålet: Hvordan vil Dansk Folkeparti sikre, at vi får den fornødne arbejdskraft? Det er jo ikke de her 6.000-8.000, som regeringen opererer med – det er jo et langt større tal, der skal til, hvis Dansk Folkepartis finanslovudspil skal være forsvarligt.

Kl. 11:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:37

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg så en overskrift på et tidspunkt, der sagde noget med, at den lave ledighed truer velfærd. Og jeg har set meget bekymrede økonomer være på banen og sige, at det kunne være sundt at have en højere ledighed. Altså, jeg er lige ved at høre, at hr. Ole Sohn er med på det hold.

Vi har en politisk mission, der handler om noget andet, nemlig at få arbejdsløse i arbejde – at velfærd også er, at folk kommer i arbejde; at velfærd er, at nogle af de svage grupper, der ikke har haft adgang til det danske arbejdsmarked, lige præcis nu, fordi der er pres på, bliver brugt af virksomhederne, og at virksomhederne kan se en interesse i at hente dem ind, selv om det koster lidt på uddannelseskontoen. Selv om det koster lidt på den sociale konto for virksomheden, får man nogle mennesker ind, som aldrig

troede det var muligt for dem at komme på arbejdsmarkedet. Det har været vores mission i den her højkonjunktur: at sikre de mennesker plads på arbejdsmarkedet.

Jeg hører jo næsten hr. Ole Sohn i samklang med de økonomer, der siger, at det er farligt; det er søreme farligt, for det er nu alligevel sundere for et samfund at have en lidt højere arbejdsløshed. Det er også det, man hører i Dansk Arbejdsgiverforening, som hr. Ole Sohn næsten kom til at sige at jeg kom fra. Det tror jeg nu jeg har fået ret kraftigt dementeret med det, jeg nu har sagt. Jeg lyder vel næsten som en folkesocialist.

Kl. 11:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 11:38

Morten Helveg Petersen (RV):

Mit spørgsmål går på den generelle økonomiske politik. Jeg så, at hr. Thulesen Dahl forleden dag var citeret for: »Vi har ikke behov for, at mange spænder livremmen ind i en tid, hvor væksten aftager.« Det er fra Ritzaus Bureau den 20. februar, og ifald det er korrekt citeret, synes jeg, det kunne være interessant at høre, hvad det er for en generel økonomisk politik, Dansk Folkeparti anbefaler. Indebærer det så, at finansloven i virkeligheden burde øse endnu flere penge ud i offentligt forbrug end det, der lægges op til nu? Og i givet fald: Er hr. Thulesen Dahl ikke bekymret for de mangler og begrænsninger i økonomien med hensyn til arbejdskraft, som der er i dag? Altså, hvis man er bekymret for, at væksten aftager, og derfor anbefaler, at man *ikke* skal bremse op, hvad er så Dansk Folkepartis politik på feltet her?

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:39

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er først og fremmest at have is i maven og lade være med at ryste på hånden. Det er at sige, at den kurs, som har været lagt fra efteråret, også er den rigtige dosering fremover. Man skal hverken pumpe mere ud eller begynde at stramme. Hvis vi tror, at vi herindefra skal komme og stramme på et tidspunkt, hvor økonomien er på vej ned i gear – på et tidspunkt, hvor man inden for byggebranchen kan se, at ordrebøgerne ikke er så tykke længere, som de var engang, og man kan se ude i horisonten, at der begynder at være afmatning – så risikerer vi, at